

ли храпятъ. При всъко дохаждание било на нѣкай паша, било на нѣкай голѣмецъ, тѣ заколвали по 2—3 ягнeta за гозба. Единъ път заклали 9 ягнета.

На панаѓонъ, тѣ били задължени всѣки денъ да каратъ съ кола и да оставатъ на гърбъ известно количество стомни банска вода на софийските голѣмци, защото изстудена тая вода е била много сладка и легка за пияние. Стомните сѫ сваляли въ *сарайо*^{*)}, гдѣто ёднага ги забикаляли разни ефендета, пашовски момчета и роднини, сбирвали сѫ се зарадъ водата и много пъти сѫ се сбивали даже.

Горњобанчани при всѣки слѣчай сѫ се трудили да умилостивяватъ турците. Когато сѫ посѣщавали въ селото, посрѣщали сѫги и ги гостили. На водите сѫ ги кипали въ банята и слѣдъ кипанието сѫ ги дарявали съ овни, когато въ други мѣста, окажваните турци сѫ давали подаръци на българите. Селяните видѣха отрадия, чакъ слѣдъ освобождението на България.

Поради изобилния минераленъ изворъ, и поради здравия климатъ това село лѣтно врѣме бива посѣщавано отъ много посѣтители болни и здрави. Сезонътъ захваща на 1-и Май и завръшва на 31 Августъ. Посѣтители дохождатъ и отъ околните окрѫжия, ла дори и изъ край дунавските покраини. Въ празнични дни селото още повече се оживлява чрезъ прииждането на многобройни посѣтители изъ София, а пъкъ кой знае, какво ли щѣше да бѫде, ако въ селото имаше добели сѣнки и студена вода.

Минералната баня има умѣренна темпера и е лѣковита заревматизъмъ, за стомашни и накожни болѣсти. Изстудена водата, тя е много сладка и легка за пияние и отваря човѣку голѣма охота.

Още въ първите години подиръ освобождението това село привлече вниманиетъ на жителите отъ новата българска столица. Князъ Александъръ тукъ си накупи недвижими имоти и си построи чифликъ тукъ рѣчи въ селото. Мѣстата около банята бидоха прѣкупени отъ столични жители и прѣдназначени за вили, а правителството прокара шоссе отъ селото до

^{*)} Конакътъ на румелийските беглеръ-бегове, възъ основитъ на който е сегашният Княжеский дворецъ.